

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 26 май 2015 г.
(OR. en)

9241/15

DEVGEN 81
ONU 70
ENV 341
ACP 85
RELEX 426
FIN 387
OCDE 12
WTO 116

БЕЛЕЖКА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Делегациите
№ предх. док.:	9084/15 DEVGEN 72 ONU 66 ENV 325 ACP 76 RELEX 400 FIN 368 OCDE 10 WTO 112
Относно:	Ново глобално партньорство за изкореняване на бедността и за устойчиво развитие след 2015 г. — Заключение на Съвета

На заседанието си на 26 май 2015 г. Съветът прие заключенията, поместени в приложението към настоящата бележка.

**Ново глобално партньорство за изкореняване на бедността и за устойчиво развитие
след 2015 г.**

- Заключение на Съвета -

I. Въведение

1. Програмата за периода след 2015 г. представлява много добра възможност за справяне с взаимосвързаните предизвикателства на изкореняването на бедността и устойчивото развитие. Извличането на максимална полза от това е ключов приоритет за ЕС и неговите държави членки. В заключенията си от 16 декември 2014 г. Съветът изложи позицията на ЕС как това може да се постигне по един универсален и преобразяващ начин. Настоящите заключения допълват заключенията от декември 2014 г. и доразвиват аспектите на новото глобално партньорство, необходимо за постигането на целите за устойчиво развитие.
2. За изпълнението на една толкова всеобхватна програма е необходимо ново глобално партньорство за изкореняване на бедността и за устойчиво развитие. То следва да преобрази и да укрепи начина на съвместна работа на международната общност.
3. Вече е постигнат значителен напредък. Предложението на отворената работна група относно целите за устойчиво развитие, докладът на междуправителствения експертен комитет на ООН относно финансирането на устойчивото развитие и обобщаващият доклад на генералния секретар на ООН показват, че е възможно да се постигне съгласие по амбициозна програма за периода след 2015 г. за хората и за планетата, която не пренебрегва никого.

4. Ключови международни събития през тази година ще начертаят пътя към нова глобална рамка, която ще определи нашите общи приоритети за идните години. Успешният резултат от третата международна конференция за финансиране на развитието през юли в Адис Абеба (конференцията в Адис Абеба) ще бъде от голямо значение за договарянето на съгласувана и преобразяваща рамка за действие на срещата на върха на ООН в Ню Йорк за приемането на програмата за развитие за периода след 2015 г. , както и 21-вата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата през декември в Париж. Резултатът от тези процеси следва да укрепи и да подчертае синергиите и взаимните ползи между изкореняването на бедността и устойчивото развитие, включително изменението на климата.
5. Приветстваме съобщението на Комисията „Глобално партньорство за изкореняване на бедността и устойчиво развитие след 2015 г.“ като важен принос за по-нататъшното разработване на позицията на ЕС и на неговите държави членки.

II. Водещи принципи за ново глобално партньорство

6. В заключенията на Съвета от декември 2014 г. са изложени редица водещи принципи за ново глобално партньорство. Ние потвърждаваме тези принципи на универсалност, споделена отговорност, взаимна отчетност, отчитане на съответните способности и подхода с участието на множество заинтересовани страни. Освен това новото глобално партньорство следва да използва за основа и да утвърждава правата на човека, равенството, недискриминацията, демократичните институции, доброто управление, върховенството на закона, приобщаването, екологичната устойчивост и да е съобразено с пределните възможности на планетата. Правата на жените, равенството между половете и овластяването на жените и момичетата са както цели сами по себе си, така и ключови средства за изпълнение и следва да се утвърждават на всички равнища.

7. Новото глобално партньорство трябва да се основава на ЦХР 8, но и да отива отвъд нея, като отразява промяната в посока към една универсална, преобразуваща и приобщаваща програма. Всички могат да дадат съдържателен принос за осъществяването на програмата. Националната ангажираност и отчетност ще бъдат от основно значение за програмата за периода след 2015 г. и за нейното изпълнение, включително чрез ангажименти на подходящите равнища и инструменти като стратегии за устойчиво развитие. Всички трябва да поемат ангажименти като израз на универсалността на програмата, както и на различните и развиващи се способности и промени в световната икономика. ЕС и неговите държави членки са готови да изиграят изцяло своята роля, включително чрез международни ангажименти и изпълнение на национално равнище. Ние очакваме и други партньори — включително нови и бързо развиващи се участници — да дадат своя справедлив принос. Трябва да очертаем нашите ангажименти въз основа на споделена отговорност за справяне със световните предизвикателства.
8. Новата програма следва да има за цел изкореняване на бедността във всичките ѝ форми и постигане на устойчиво развитие в трите ѝ измерения по балансиран и интегриран начин. Тя трябва да затвърди нашата решимост да бъде сложен край на изключителната бедност в рамките на едно поколение, като надгради и завърши оставащата работа по ЦХР. Начините за изпълнение са важен компонент от програмата за периода след 2015 г. и трябва да се разгледат обстойно. Конференцията в Адис Абеба следва не само да оцени напредъка в изпълнението на консенсуса от Монтерей и декларацията от Доха; тя следва също да гледа в перспектива и да обхване всички начини за изпълнение, включително рамките за прилагане на политиките и мобилизирането и ефективното използване на финансови и други ресурси. Тя следва да предприеме интегриран подход, като разглежда икономическото, социалното и екологично измерение на устойчивото развитие по балансиран начин, да насърчава съгласуваността на политиките и да предвижда ангажименти и резултати от всички участници. Заключителният документ от конференцията следва да се приема като стълб „начин на изпълнение“ на програмата за периода след 2015 г.

III. Ключови компоненти на глобалното партньорство

9. ЕС и неговите държави членки считат следните за ключови компоненти на един всеобхватен подход към начина на изпълнение в контекста на ново глобално партньорство: i) осигуряване на среда от благоприятни и способстващи политики на всички равнища; ii) развиване на капацитет за постигане на резултати; iii) мобилизация и ефективна употреба на националното публично финансиране; iv) мобилизация и ефективна употреба на международното публично финансиране; v) мобилизация на националния и международния частен сектор; vi) стимулиране на търговията и инвестициите; vii) насърчаване на науката, технологиите и иновациите; и viii) справяне с предизвикателствата и възползването от положителните ефекти на миграцията. Освен това едно истинско глобално партньорство се нуждае от рамка за мониторинг, отчетност и преглед, която трябва да съставлява неразделна част от програмата за периода след 2015 г.
- i) Осигуряване на среда от благоприятни и способстващи политики на всички равнища*
10. Без наличието на стабилна политическа и регулаторна среда никакви други начини за изпълнение не могат да окажат дълготраен ефект. Всички държави следва да гарантират, че разполагат с подходящите политики, включително например ефективни законодателни и регулаторни рамки, за да изпълнят програмата за периода след 2015 г. и за да постигнат целите за устойчиво развитие.
11. Всички държави трябва да утвърждават ефективните и приобщаващи институции и да разработят прозрачни политики, основани на принципите на правовата държава и правата на човека, като насърчават недискриминацията, правата на жените, равенството между половете и овластяването на жените и момичетата, отчетността и ефективното участие на гражданското общество. Утвърждаването на мирни и приобщаващи общества, доброто управление на всички равнища и и достъпът до правосъдие за всички е начин за изпълнение на програмата от основно значение и само по себе си е важна цел. Това включва укрепване на връзката между мира, правата на човека и устойчивото развитие и осигуряването на ефективни системи за управление на бюджета, мониторинг на разходите и борба с корупцията.

12. Нестабилните и засегнати от конфликти държави изискват специално внимание и устойчив международен ангажимент за постигане на устойчиво развитие. Целите за изграждане на държавността и на мира са от основно значение за развиването на национален капацитет за пълно интегриране на икономическите, социалните и екологичните проблеми към проблемите на сигурността и развитието.
13. Регулаторни инструменти могат да бъдат комбинирани с икономически инструменти, като например данъчни стимули, плащания за екосистемни услуги, определянето на цените на въглеродните емисии, и по-конкретно чрез пазарни механизми и схеми за търговия с емисии, както и изместване на данъчната тежест. Принципът „замърсителят плаща“ предоставя полезна насока за подбора и проектирането на инструменти на политиката. Други ключови политически лостове включват устойчиви обществени поръчки и постепенно премахване на вредните за околната среда субсидии, които са несъвместими с устойчивото развитие, включително за изкопаеми горива, както и насърчаване на решения, при които ресурсите се използват ефективно, съобразено с изменението на климата и допринасят по-ефективно за изкореняването на бедността. В това отношение от основно значение е и устойчивото управление на природните ресурси.
14. Пълната и продуктивна трудова заетост и достойните условия на труд, включително прилагането на трудовите стандарти, съобразени с насоките на конвенциите и препоръките на МОТ и др., са от ключово значение за преодоляване на неравенството и социалното изключване. Следва да са налице адекватни равнища на социална закрила и в приложимите социално-икономически политики следва да бъдат включени мерки за приобщаващо и справедливо развитие. Правото на социалните партньори свободно да преговарят и да сключват колективни споразумения е от съществено значение. Социалният диалог е от основно значение за укрепване на демокрацията и за повишаване на прозрачността. Наред с това, за целите на борбата с неравнопоставеността, националното законодателство, политики и практики следва да бъдат приобщаващи и да осигуряват достъп до адекватни и качествени стоки и услуги на приемливи цени без дискриминация. Трябва да се обърне специално внимание на най-необлагодетелстваните и уязвими групи, включително децата, възрастните и хората с увреждания, както и на маргинализираните групи и коренното население. Всички държави следва да улесняват инвестирането в човешки капитал чрез образование, развитие на уменията и обучение, както и да осигурят достъп до основни услуги като здравеопазване и образование.

15. За успеха на програмата за периода след 2015 г. е необходима съгласуваност на политиките на всички равнища. Независимо от нивото им на развитие, държавите следва да гарантират, че техните политики ще допринесат по съгласуван начин за приоритетите им във връзка с устойчивото развитие, както в национален, така и в международен план. Освен това всички развити държави, държавите с по-висок среден доход и държавите с бързо развиващи се икономики следва да поемат ангажимент за оценка на въздействието на техните политики върху по-бедните държави. Съгласуваността на политиката изисква подходяща координация, редовен диалог между заинтересованите страни и оценка на политиките.
16. ЕС и неговите държави членки са напълно ангажирани да гарантират съгласуваност на политиките за развитие като ключов принос към колективното усилие за постигане на по-широка съгласуваност на политиките за устойчиво развитие. В рамките на ЕС ние се ангажираме и за създаване на условия за интелигентен, приобщаващ и устойчив растеж, включително чрез стратегията „Европа 2020“, Европейската стратегия за устойчиво развитие и 7-ата програма за действие за околната среда. Стратегията „Европа 2020“ например съдържа цели по отношение на заетостта, инвестициите в научноизследователска и развойна дейност, изменението на климата и енергетиката, образованието, бедността и социалното приобщаване, както и инициативи, например относно ефективността на ресурсите. Процеси като прегледа на стратегията „Европа 2020“ могат да се използват с цел обмен на най-добри практики, натрупване на знания и повишаване на осведомеността в държавите — членки на ЕС, включително по отношение на изпълнението на целите за устойчиво развитие.

17. На световно равнище за изпълнението на програмата за периода след 2015 г. ще са необходими също ефективна международна институционална система, изграждането и развитието на съществуващите структури и процеси, както и по-засилено финансово и икономическо сътрудничество. ЕС и неговите държави членки ще допринесат за подобряване на регионалното и глобално сътрудничество и ще положат усилия, за да гарантират, че многостранните институции действат съгласувано и се допълват взаимно, като използват полезни взаимодействия и връзки между политиките, когато това е възможно. За да се обезпечи адекватно осигуряване и защита на световните обществени блага и на устойчиво потребление и производство, е необходимо още да се координират международните политики и действия и да се прилагат ефективно, например чрез международни рамки като рамката от Сендай за периода след 2015 г. за намаляване на риска от бедствия и 10-годишната рамка от програми за устойчиво потребление и производствени модели, както и международни споразумения по отношение на климата, биологичното разнообразие, опустиняването, водата, химикалите и отпадъците, екосистемите, горите и океаните. Задълбочаващото се въздействие на изменението на климата върху предизвикателствата, свързани с изкореняването на бедността и устойчивото развитие, налага проблемите, свързани с изменението на климата, да бъдат интегрирани активно в програмата за периода след 2015 г. и в глобалното партньорство, което ще залегне в основата ѝ. Програмата за периода след 2015 г. трябва да е съобразена с международното право и по-специално да е в пълно съответствие с Конвенцията на ООН по морско право (UNCLOS). Националните политики следва да бъдат в съответствие с международните правни рамки, включително международното право в областта на правата на човека. ЕС и неговите държави членки ще продължат да дават своя принос за укрепването и развитието на международните рамки.

ii) Развитие на капацитет за постигане на резултати

18. Подчертаваме, че за изпълнението на програмата е важно да са налице ефективни институции и необходимият капацитет и човешки умения. Това включва осигуряване на капацитет за разработване и изпълнение на политики за справяне със свързани с устойчивото развитие предизвикателства и за приемане на мерки, събиране на данни, оценяване на резултати и преразглеждане на стратегии.
19. Всички партньори в международното сътрудничество следва да засилят изграждането на капацитет и да насърчават техническото сътрудничество, като ангажират всички заинтересовани страни и полагат особени усилия за най-слабо развитите държави, нестабилните и засегнатите от конфликти държави и развиващите се малки островни държави.

20. Развиването на капацитет за постигане на резултати се нуждае още от благоприятна за гражданското общество среда както на национално, така и на международно равнище. Приобщаващата ангажираност на гражданите и гражданското общество е от ключово значение за подсилването на демократична ангажираност, ефективността на развитието и устойчивостта на резултатите. Партньорствата между множество заинтересовани страни могат да допринесат за устойчивото развитие и да обединят знанията и опита на широк кръг участници.
21. ЕС и неговите държави членки са се ангажирали да подобряват и насочват подкрепата за развитие на капацитет във всички сектори на глобалното партньорство чрез подход с участието на множество заинтересовани страни. Местните и поднационалните власти също ще играят водеща роля при изпълнението на програмата за периода след 2015 г. Развитието на капацитет в партньорските държави е ключов фактор за подобряването на ефективността на развитието и ЕС и неговите държави членки вече улесняват обучението между партньори и създаването на мрежи чрез инициативи като техническо сътрудничество и институционални програми за развитие. ЕС ще ускори подкрепата си за изграждането на капацитет, включително в областта на статистиката и наблюдението в партньорските държави.
22. ЕС следва да увеличи използването на опита от прехода на своите членове в дейностите си за изграждане на капацитет. В този контекст Съветът приветства предложенията на държавите — членки на ЕС, да предоставят на разположение своя опит и експертни знания, например чрез използване на сборника с европейския опит във връзка с прехода.

iii) Мобилизация и ефективна употреба на националното публично финансиране

23. Националното публично финансиране е определено най-големият източник на стабилно и пряко достъпно финансиране за повечето правителства и поради това представлява основата на финансирането за устойчивото развитие. Националните правителства носят основната отговорност за ефикасното мобилизиране и използване на публичните ресурси. Освен това данъчното облагане, както в разходната, така и в приходната му част, представлява съществен компонент от социалния договор, залегал в основата на вътрешната отчетност.
24. Всички държави следва да се ангажират с постигането на такива равнища на бюджетните приходи, които им осигуряват най-добра възможност да финансират устойчиво на национално равнище изкореняването на бедността и устойчивото развитие, включително чрез укрепване на институциите, отговорни за политиката относно приходите и събирането им, както и за надзора върху тях.

25. Подчертаваме важността на включването на въпросите, свързани с устойчивото развитие, в националното публично финансиране. Това би могло да бъде постигнато посредством политики и инструменти, като воденето на сметки за природен капитал, и управление на бюджета, което е съобразено с равенството между половете и с което се търси решение на въпроса за неравенствата.
26. Всички държави следва да поемат ангажимент за добро управление и да гарантират, че разполагат с действащи системи за ефикасно и прозрачно управление на публичните ресурси, включително чрез възлагане на обществени поръчки, и за устойчиво управление на природните ресурси и свързаните с тях приходи. Необходимо е да се засилят одитът, борбата с измамите, мерките за борба с изпирането на пари и корупцията, да се подобри данъчната администрация и да се води борба с незаконните финансови потоци, укриването на данъци и избягването на данъчно облагане. Мерките за финансова прозрачност следва да се укрепят; това може да включва докладване по държави и свързан с това обмен между съответните органи; подобрени системи за счетоводно отчитане на публичния сектор, регистри на действителните собственици на дружествата и регистри на действителните собственици на доверителни фондове, когато доверителното управление поражда данъчни последици, както и засилено разследване и ответни мерки в областта на правоприлагането. Резултатите от Г-20 и ОИСР във връзка с това, включително проекти, свързани с намаляването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS), следва да бъдат взети предвид и да се прилагат. Прозрачността и отчетността в добивната промишленост също следва да бъдат увеличени, например чрез оповестяването на плащанията към правителствата.
27. За справяне с укриването на данъци и избягването на данъчно облагане, както и с незаконните финансови потоци, включително данъчни убежища, и за гарантиране на прозрачна, съдействаща данъчна среда, която дава възможност за мобилизирането на приходите, получавани на национално равнище, е необходимо международно сътрудничество. На държавите следва да се предостави подходяща подкрепа за държавите за разработването на капацитет, за да играят по-значима роля във връзка с тези въпроси.
28. Държавите се нуждаят от постоянен, дългосрочен достъп до финансиране от редица източници. Устойчивото финансиране на дълга, основаващо се на ефективно управление на дълга под насоките на рамката на МВФ/Световната банка за устойчивост на дълга, е крайъгълен камък на финансовата стабилност.

29. ЕС и неговите държави членки са поели ангажимент да продължат да подпомагат развиващите се държави в укрепването на управлението на публичните им финанси, включително данъчните системи. Специфичните предизвикателства, пред които са изправени най-слабо развитите държави и нестабилните и засегнатите от конфликти държави, се нуждаят от специално внимание. ЕС и неговите държави членки ще продължат да насърчават създаването на прозрачна, съдействаща и справедлива международна данъчна среда, основана на принципите на доброто управление.

iv) Мобилизация и ефективно използване на международното публично финансиране

30. Международното публично финансиране продължава да е важен елемент, който служи като катализатор на цялостното финансиране, предоставяно на развиващите се държави, и по-специално на най-нуждаещите се държави, включително на нестабилни и засегнати от конфликти държави. Това включва не само официалната помощ за развитие (ОПР), но и други официални парични потоци, сътрудничеството Юг-Юг и тристранното сътрудничество, които са нараснали значително по обем и значение през последните години.
31. ЕС и неговите държави членки са щедри донори на ОПР, като през последните години са предоставили повече от половината ОПР на годишна база. Въпреки че ОПР е малка в количествено отношение за развиващите се държави като цяло, тя е основен източник на финансиране за най-слабо развитите и нестабилните държави, на които особено липсва вътрешен капацитет за привличане на финансиране от други източници. ОПР може да допринесе за привличане и на други средства за изпълнение, по-специално вътрешно публично финансиране и инвестиции от частния сектор, но също така и в областта на науката, технологиите и иновациите.
32. Във връзка с това ЕС потвърждава отново своя колективен ангажимент за постигане на целта от 0,7 % ОПР/БНД във времевите рамки на програмата за периода след 2015 г. Държавите членки, които са се присъединили към ЕС преди 2002 г., потвърждават отново ангажимента си да постигнат целта от 0,7% ОПР/БНД, като се вземат предвид бюджетните обстоятелства, а тези, които са я постигнали, се ангажират да останат на това равнище или над него; държавите членки, присъединили се към ЕС след 2002 г., се стремят да увеличат съотношението ОПР/БНД на 0,33%.

33. Международната общност следва също да помогне за насочване на ресурсите там, където има най-голяма необходимост, по-специално в най-слабо развитите държави и нестабилните и засегнати от конфликти държави. В контекста на общия ангажимент за ОПР и като зачита изцяло приоритетите на отделните държави членки при предоставянето на помощ за развитие, ЕС потвърждава отново своя ангажимент за подкрепа на най-слабо развитите държави. ЕС се ангажира да изпълни колективно целта от 0,15% — 0,20% ОПР/БНД за най-слабо развитите държави в краткосрочен план и да достигне 0,20% от ОПР/БНД за най-слабо развитите държави във времевите рамки на програмата за периода след 2015 г.
34. В съответствие с обобщаващия доклад на генералния секретар на ООН, за да се постигнат целите за устойчиво развитие, е необходимо всички да се ангажират, включително развитите държави и държавите с по-висок среден доход, както и държавите с бързо развиващи се икономики. ЕС и неговите държави членки призовават другите държави с висок доход също да се ангажират с постигането на целта от 0,7% ОПР/БНД и целите от 0,15 — 0,20 % ОПР/БНД за най-слабо развитите държави във времевите рамки на програмата за периода след 2015 г. Държавите с бързо развиващи се икономики и държавите с по-висок среден доход следва също така да увеличат финансовата си подкрепа за развиващите се държави и в частност за най-слабо развитите държави, като за това следва да бъдат определени цели във времевите рамки на програмата за периода след 2015 г.
35. ЕС признава и особените предизвикателства, пред които са изправени развиващите се държави в Африка, и във връзка с това подчертава колко е важно ОПР на континента да бъде насочвана при пълно зачитане на приоритетите на отделните държави членки в областта на помощта за развитие. ЕС изтъква отново твърдия си политически ангажимент към Африка и се ангажира да изготви по-подробни приоритети и да увеличи финансовата си помощ за Африка. Като припомня предишните международни ангажименти по отношение на континента, ЕС очаква да договарянето на значителни международни ангажименти за Африка, в контекста на международните конференции, предвидени за 2015 г.

36. Международните публични ресурси от всички доставчици следва да допринасят за подпомагане на изкореняването на бедността и за устойчивото развитие по начин, който е едновременно съобразен с изменението на климата и устойчив на климатичните промени, както и щадящ за екосистемите. Тези ресурси следва да бъдат отпускани и използвани по ефективен и ефикасен начин в съответствие с принципите за ефективност на развитието, в т.ч. ангажираност, прозрачност и взаимна отчетност и акцент върху резултатите. Всички доставчици следва да се стремят да изпълняват международните ангажменти за предоставяне на своевременна, изчерпателна и прогнозна информация за потоците от ресурси за развитие, като използват стандарти за свободно достъпни данни. Необходими са повече усилия от всички с оглед на намаляване на фрагментацията в структурата на сътрудничеството за развитие на международно равнище, като по този начин се даде възможност за ефективно прилагане на национално равнище. За тази цел следва да се използват обединените финансови механизми и инструменти за ограничаване на риска, включително по многостранните канали, по-специално при предоставянето на глобални обществени блага. Освен това е важно да се признаят и да се стимулират допълнително усилията в подкрепа на изкореняването на бедността и устойчивото развитие, които надхвърлят рамките на ОПР. Във връзка с това ние очакваме с нетърпение дискусията с всички заинтересовани страни относно новата статистическа мярка за общата официална подкрепа за устойчивото развитие, която да допълва ОПР.
37. ЕС и неговите държави членки са поели ангажмент да подобрят ефективността на своите политики за сътрудничество за развитие в съответствие с поетите от тях ангажменти в рамките на Партньорството от Пусан за ефективно сътрудничество за развитие, предлагащо експертен опит за качествени партньорства, включително най-добри практики, както и да следват международно приетите принципи от Пусан за ефективност на помощта и развитието. Призоваваме и други държави да направят същото.

38. Новаторско финансиране може да се осъществява под различни форми и с него се цели да се мобилизират и да се предоставят ресурси по предсказуем, надежден и ефикасен начин, както и да се разнообразят финансовите инструменти, предназначени за развитие. Международната общност следва да продължи да проучва използването на новаторски източници и механизми за насочване на международното публично финансиране, като например механизмите на ЕС за смесено финансиране, както и за привличане на допълнително финансиране, напр. международни такси и данъци, произтичащи от печалбите от глобализацията, за изкореняване на бедността и устойчиво развитие, включително действия по климата. Освен това Съветът отчита потенциала на смесеното финансиране за осигуряване на средства за проекти, които в противен случай не биха привлекли финансиране и частни инвеститори поради високорисковия си профил и/или ниската си рентабилност. В този контекст Съветът призовава да се постави специален акцент върху диверсифицирането на средствата, отключени чрез смесеното финансиране, както от публичния, така и от частния сектор. При смесеното финансиране следва изцяло да се вземат предвид устойчивостта на дълга и отчетността, като се избягват смущенията на пазара и бюджетните рискове.
39. Международните финансови институции (МФИ), както и многостранните и двустранните банки за развитие са участници от решаващо значение при постигането на целите за устойчиво развитие. Те са важни за предоставянето на целенасочено финансиране за развитие, както и на финансиране за предоставянето на глобални обществени блага, включително чрез подпомагане на прехода към нисковъглеродни икономики и следва да продължават да развиват своите инструменти за привличане на частно финансиране и намаляване на рисковете, като същевременно гарантират, че насочват допълнителни средства в рамките на съответните им мандати към финансиране на целите за устойчиво развитие. МФИ следва да засилят подкрепата в областта на доброто управление, включително прозрачните и справедливи данъчни системи, както и борбата с незаконните финансови потоци. Екологичните и социалните гаранции ще са от изключително значение при всички операции на МФИ и по-конкретно при разработването на устойчива инфраструктура, където МФИ следва да поемат водеща роля. ЕС приветства обявената от МФИ подкрепа за прилагането на програмата за периода след 2015 г¹.

¹ Срещи на Световната банка и МВФ през пролетта, април 2015 г.: Комюнике на Комитета за развитие на Световната банка.

40. ЕС и неговите държави членки отчитат необходимостта, по-специално от адекватно мобилизиране на потоци на ОПР и други източници на финансиране, които са предназначени за градовете и другите местни и поднационални власти, и ще осигурят адекватно изграждане на капацитет, за да се подпомогнат тези власти в по-ефективното мобилизиране и използване на публичното и частното финансиране.

(v) Мобилизиране на частния сектор на национално и международно равнище

41. Използването на потенциала на частното предприемачество, включително чрез публично-частни партньорства, е от голямо значение за устойчивото развитие. Икономически растеж, при който водеща роля има частният сектор, е най-важният фактор за създаването на работни места, като по този начин допринася за намаляване на бедността. Частният сектор трябва изцяло да бъде ангажиран в изпълнението на програмата за периода след 2015 г. Частното финансиране, в т. ч. и финансирането от страна на институционални инвеститори, е в по-голям размер от всички публични ресурси, взети заедно. Създаването на благоприятна и стабилна бизнес среда за частния сектор и инвестициите е от първостепенно значение, в т.ч. равни условия за конкуренция, така както са и отговорните и ефективни институции, които действат в съответствие с принципите на правовата държава. Инструменти като политическата рамка за инвестиции на ОИСР са ценни за подпомагане на правителствата при оценката на бизнес климата и разработването на реформи. Частният сектор може да е движеща сила за промяна към по-висока производителност, ефективно използване на ресурсите, устойчива енергетика, подобрена устойчивост и по-устойчиво потребление и производство чрез решаването на проблеми, свързани с околната среда, прозрачността, изразяването на мнения и оправомощаването, достойните условия на труд и достъпа до социална закрила.
42. Приобщаващите и стабилни финансовите системи са важни за мобилизирането на местния капитал от частния сектор. Ето защо ние трябва да подкрепяме една благоприятна политическа и регулаторна рамка за финансовия сектор, укрепването на финансовата инфраструктура и изграждането на ориентирани към клиента и устойчиви финансови институции, които да мобилизират вътрешните спестявания.

43. Подчертаваме значението на микро-, малките и средните предприятия и предприятията на социалната икономика за създаването на работни места и за устойчивото развитие, както и на решаващата роля, която имат дребните земеделски производители. Следва да бъдат активизирани усилията за подобряване на достъпа до финансиране за микро-, малките и средните предприятия и за задълбочаване на финансовото приобщаване, по-специално за икономическото овластяване на жените. Необходимо е да се насърчава постепенното официализиране на неформалния сектор. За постигането на тази цел е нужно да се учим от натрупания опит, да обменяме експертни знания и да предоставяме подкрепа за изграждане на капацитет.
44. Корпоративната социална отговорност, в т.ч. нейното екологично измерение, следва да бъде основен елемент в инвестициите от частния сектор. Тя следва да включва зачитане и прилагане на международно признати насоки и принципи, като например ръководните принципи на ООН относно стопанската дейност и правата на човека, Тристранната декларация на МОТ за принципите относно многонационалните предприятия и социалната политика, стандарт ISO 26000 на Международната организация по стандартизация с насоки относно социалната отговорност, Глобалния договор на ООН и Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия, като се опира и на действащи международни споразумения като многостранните споразумения в областта на околната среда. Необходими са допълнителни усилия за подобряването на надлежната проверка, гарантирането на достатъчна оценка на риска, подобряването на пазарните стимули за корпоративната социална отговорност и оповестяването на дружествена информация в сферата на управлението, социалните въпроси и околната среда, както и докладването по отношение на устойчивостта. Предприятията следва да бъдат насърчавани да постигнат напредък по отношение на равенството между половете чрез действия, които допринасят за икономическото овластяване на жените, включително делът на жените в процеса на вземането на решения на всички равнища, установяването на равно заплащане за равен труд и за труд с равна стойност. Необходимо е да има подходяща и ефективна рамка, която да гарантира спазване на правилата, включително по отношение на екологични, социални и финансови въпроси. Ние ще продължим да се ангажираме с частния сектор с цел насърчаване на отговорни глобални вериги за създаване на стойност, насърчаване на по-устойчивото използване на ресурсите, инвестиране в природния капитал и ограничаване на незаконните финансови потоци.

45. За да се оползотвори потенциалът на частния сектор и да се мобилизира допълнително частно финансиране, включително чрез фондации и благотворителност, трябва да бъдат определени правилните стимули, включително чрез политики и норми. Иновативните финансови инструменти, като например смесеното финансиране, използващо дялови участия, заеми и гаранции, могат да бъдат важни за привличането на частни инвестиции за политически приоритети, които подкрепят устойчивото развитие и изкореняването на бедността. Смесеното финансиране може да се използва за привличане на частно финансиране за развитие чрез споделяне на риска и намаляване на разходите. Тези инструменти могат да допринесат, наред с другото, за екологосъобразен растеж, създаване на работни места, иновации и подкрепа на действия в областта на климата.

(vi) Стимулиране на търговията и инвестициите

46. Търговията е един от основните фактори за приобщаващ растеж и устойчиво развитие и е изключително важно средство за изпълнението на програмата за периода след 2015 г. ЕС признава върховенството на Световната търговска организация (СТО) по отношение на свързаните с търговията въпроси на световно равнище. На национално равнище всяка държава носи основната отговорност за оптимизирането на потенциалните ползи от търговията чрез добро управление, стабилни политики, стабилна регулаторна среда, благоприятстваща частния сектор и устойчивото предприемачество, иновациите, инвестициите и устойчивото управление на веригата на доставките. Това може да бъде улеснено с помощ за търговията и свързаното с нея изграждане на капацитет. Всички развити държави и държави с бързо развиващи се икономики следва да насочват по-добре своята помощ за търговията за развиващите се държави, като се увеличава делът на помощта за търговията към най-слабо развитите държави и други най-нуждаещи се развиващи се държави. Усилията следва да се съсредоточат върху най-слабо развитите държави и другите развиващи се държави, които най-много се нуждаят от такава помощ. Следва да бъдат взети под внимание потребностите на развиващите се страни без излаз на море, както и на развиващите се малки островни държави, за които улесняването на търговията и търговската инфраструктура са ключови фактори за развитието им. Членовете на Световната търговска организация (СТО) следва да подготвят разумни от търговска гледна точка преференции за услуги и доставчици на услуги от най-слабо развитите държави в рамките на освобождаването от задължения в областта на услугите за най-слабо развитите държави по линия на Общото споразумение за търговията с услуги (ГАТС). Важно е да се насърчава регионалното равнище. Регионалното сътрудничество следва да бъде надлежно взето под внимание — регионалните и междурегионалните търговски споразумения разполагат с потенциал за разширяване на търговската интеграция и достъпа до регионалните и глобалните вериги за създаване на стойност. Развитието на устойчиви глобални вериги за създаване на стойност е решаващ фактор за изпълнението на глобалните цели за устойчиво развитие. При сключването на търговски споразумения държавите следва да отчитат тяхното влияние върху развиващите се държави и устойчивото развитие.

47. Всички развити държави и държави с бързо развиващи се икономики следва да предоставят безмитен и безквотен достъп до пазарите си за продукти от най-слабо развитите държави, които не включват оръжия и боеприпаси. Всички държави трябва все повече да обръщат внимание на следните трансгранични въпроси: улесняване на търговията; технически наредби и стандарти; трудови и екологични правила; инвестиции; услуги; права върху интелектуална собственост; обществени поръчки. Прозрачните и опростени правила за произход могат да стимулират търговията, включително на регионално равнище.
48. Политиката в областта на търговията, в това число търговските и инвестиционните споразумения, трябва по подходящ начин да обхващат устойчивото развитие, включително неговите социални и екологични аспекти. Следва да е налице по-голяма подкрепа за многостранните усилия и Многостранното споразумение относно екологичните стоки и услуги и за прилагането на основните трудови стандарти и основните конвенции на МОТ, както и за прилагането на многостранните споразумения в областта на околната среда. Насърчаването на международните насоки и стандарти, както и на публичните и частните схеми за гарантиране на устойчивост, може също да донесе икономически, екологични и социални ползи. Подчертаваме необходимостта от борба с незаконната търговия във всичките ѝ форми.
49. ЕС винаги е бил лидер в усилията за използване на търговията в полза на приобщаващия растеж и устойчивото развитие: пазарът ни е най-отворен за развиващите се държави и предоставя изцяло безмитен и освободен от квоти достъп за всякакви стоки, с изключение на оръжия и боеприпаси, от най-слабо развитите държави; ЕС и неговите държави членки взети заедно са най-големият доставчик на помощ за търговията; нашите търговски споразумения са всеобхватни; интегрирали сме приобщаващото устойчиво развитие в нашата търговска и инвестиционна политика. ЕС активно насърчава регионалното развитие и интеграция, които могат да помогнат на държавите да подобрят конкурентоспособността на световния пазар, да стимулират търговията, инвестициите и мобилността, както и да допринесат за мира и стабилността.
50. ЕС е ангажиран с успеха на предстоящата десета министерска конференция на СТО в Найроби през декември 2015 г. и с отбелязването на значителен напредък в рамките на кръга от преговорите за развитие от Доха, както и с прилагането на пакета от мерки от Бали, включително Споразумението за улесняване на търговията и елементите, свързани с най-слабо развитите държави. Прилагането на тези мерки трябва да бъде приоритет.

(vii) Насърчаване на науката, технологиите и иновациите

51. Инвестициите в областта на науката, технологиите и иновациите са жизненоважни за изкореняването на бедността и постигането на устойчиво развитие, както и за идентифицирането и преодоляването на неотложните глобални обществени предизвикателства. За да се подобри процесът на вземане на решения, основани на доказателства, е необходимо да се подобри взаимодействието между науката и политиката. С цел да насърчават постигането на целите за устойчиво развитие, всички държави следва да увеличат двустранното, регионалното и многостранното сътрудничество в областта на науката, технологиите и иновациите. ЕС е поел ангажимент да насърчава науката, технологиите и иновациите, например чрез своята Рамкова програма за научни изследвания и иновации. „Хоризонт 2020“ ще подпомага също така устойчивото развитие, както в рамките на ЕС, така и в сътрудничество с международни партньори. ЕС също така признава важната роля на държавите със средни доходи и необходимостта да започне да сътрудничи ефективно с тях в областта на науката, технологията и иновациите, както и изграждането на капацитет. Всички държави следва да се ангажират да си сътрудничат при разработването на иновативни решения за устойчиво развитие. .
52. Развитите държави и във все по-голяма степен държавите с бързо развиващи се икономики имат важна роля по отношение на разработването, трансфера и разпространението на технологии, изграждането на капацитет, както и по отношение на научно-техническото сътрудничество, по-конкретно с най-слабо развитите държави. За успех в тази област са необходими дългосрочни инвестиции и ангажираност, включително с местните общности и крайните потребители.
53. Въпреки че публичният сектор също играе важна роля, повечето технологии са собственост на частния сектор, като във връзка с това следва да се подчертае значението на многостранните партньорства. Разработването, трансфера и разпространението на технологии трябва да се насърчава чрез благоприятна политическа среда и подходящи стимули, основавайки се на взаимно договорени условия. Във връзка с това подчертаваме важността на защитата на правата на интелектуална собственост на всички равнища в съответствие с правилата на СТО и Световната организация за интелектуална собственост (СОИС) и на изграждането на капацитет с оглед на най-ефективното използване на наличните технологии.

54. Насърчаването на научните изследвания в областта на ИКТ и цифровите иновации, както и ефективното използване на нови и новаторски технологии, по-специално информационни и комуникационни технологии (ИКТ), създава благоприятна среда за устойчив и приобщаващ растеж. Държавите следва да изграждат отворени информационни общества, в които всеки има достъп до цифрови технологии, и да приемат правни рамки за защита на сигурността, свободата на изразяване на мнение, достъпа до информация и неприкосновеността на личния живот в ерата на цифровите технологии.
55. ООН следва да продължи да улеснява достъпа до информация относно съществуващите механизми, в т.ч. тези, свързани с екологично чисти технологии, и да насърчава координацията между тях, като се вземат предвид специфичните предизвикателства, пред които са изправени най-слабо развитите държави.

(viii) Справяне с предизвикателствата и използването на положителните ефекти от миграцията

56. Доброто управление на миграцията и мобилността може да окаже положителен принос като фактор, способстващ за постигането на приобщаващ растеж и устойчиво развитие. Въпросът за миграцията следва да бъде разглеждан цялостно, като се вземат предвид в пълна степен възможностите, които тази област предлага във връзка с развитието, и съответните предизвикателства. Новото глобално партньорство следва да насърчава в по-голяма степен подход на сътрудничество с цел увеличаване на ползите от международната миграция за устойчивото развитие и за намаляване на уязвимостта. Всички държави трябва да положат усилия за ефективно управление на миграцията при пълно зачитане на човешките права и достойнството на мигрантите. Това изисква въпросите, свързани както със законната, така и с незаконната миграция в държавите на произход, транзитните държави и държавите на местоназначение, да бъдат разглеждани в партньорство, включително противопоставянето на незаконното превеждане през граница и трафика на мигранти, по-конкретно чрез борба с престъпните мрежи. ЕС е поел ангажимент да осигури съгласуваност между политиките и целите в областта на миграцията и развитието и да използва приноса на диаспората в сферата на развитието. Глобалният подход на ЕС към миграцията и мобилността осигурява ефективна рамка за взаимноизгодно сътрудничество с трети държави по въпросите на миграцията.
57. Необходими са инициативи, за да се позволи на мигрантите да запазят повече от това, което печелят, по-специално чрез засилване на финансовото приобщаване, включително достъпа до финансови услуги, както и намаляване на разходите по банковите преводи и гарантиране на сигурни канали за парични преводи. Други разходи, свързани с миграцията и мобилността, като породения от емиграцията недостиг на умения и разходите за наемане на служители, също трябва да бъдат взети под внимание. Следва да бъдат предоставени възможности за трансгранично признаване на професионалната квалификация.

58. Освен това ние трябва да се справим с недобросъвестните практики за наемане на работа, да съдействаме при изготвяне на привлекателни възможности за инвестиции на диаспората и да защитаваме правата на разселените лица. Следва да засилим сътрудничеството в областта на достъпа за получаване на социални обезщетения и тяхната преносимост в съответствие с принципите, предвидени в съответните международни споразумения.

IV. Мониторинг, отчетност и преглед

59. ЕС и неговите държави членки са поели ангажимент за създаване и прилагане на стабилна рамка за мониторинг, отчетност и преглед, която следва да съставлява неразделна част от програмата за периода след 2015 г. В заключенията на Съвета от декември 2014 г. се определят основните принципи, които следва да ръководят усилията им в тази посока. Следва да има една всеобхватна рамка, която да включва всички аспекти на целите за устойчиво развитие и конкретните цели, както и всички средства за изпълнение, включително всички аспекти на финансирането.
60. Като укрепват универсалния характер на програмата за периода след 2015 г., основните цели на рамката за мониторинг, отчетност и преглед следва да бъдат: наблюдение на глобалния напредък; насърчаване на обмена на най-добри практики и взаимното обучение, включително колективното справяне с общите предизвикателства; активно ангажиране на всички заинтересовани страни; и осигуряване на политически и лидерски акцент, който да мотивира и стимулира по-нататъшни действия.
61. Рамката следва да функционира на национално, регионално и глобално равнище и да се основава на вече установени системи за контрол и отчетност. Приканваме всички държави да поемат ангажимент за многостранни процеси на мониторинг, отчетност и преглед и да създадат системи за отчетност на национално равнище въз основа на национални стратегии за устойчиво развитие или други подходящи рамки. На националните парламенти, органите на местното управление и гражданското общество, включително институции на знанието, е отредена важна роля в този контекст, както и на върховните одитни институции и на други независими надзорни институции. Мониторингът на национално равнище следва също да допринесе за мониторинга на световно равнище, включително чрез предоставяне на статистически данни и друга съответна информация относно глобалните показатели. Регионалното равнище може да представлява полезен форум за партньорска проверка и обучение, както и да насърчава държавите да поставят амбициозни цели и да стимулира изпълнението. Работата на регионално равнище може също така да спомогне за постигането на напредък по трансграничните въпроси и относно регионално споделяните цели.

62. На глобално равнище единната рамка за мониторинг, отчетност и преглед следва да се възползва в пълна степен от общото събрание на ООН, Икономическия и социален съвет и съответните други органи или форуми, специализирани в различни области, по един съгласуван начин, за да се избегне дублирането и да се ограничи административната тежест. Политическият форум на високо равнище на ООН за устойчиво развитие следва да бъде основният форум на световно равнище. В този контекст политическият форум на високо равнище на ООН за устойчиво развитие е основният форум, който играе важна надзорна роля за поддържането на политическата ангажираност и за улесняването на прегледа на напредъка и на най-добрите практики, включително препоръките за по-нататъшни действия на национално или световно равнище. Глобалният доклад по въпросите на устойчивото развитие следва да подкрепя политическия форум на високо равнище на ООН за устойчиво развитие в изпълнението на неговата роля и да подпомага основания на доказателства процес на вземане на решения на всички равнища. Политическият форум на високо равнище на ООН за устойчиво развитие следва да извлече поуки от опита на глобалното партньорство за ефективно сътрудничество за развитие и на Форума за сътрудничество за развитие.
63. ЕС и неговите държави членки подкрепят разработването на основен набор от ориентирани към постигането на резултати показатели в световен мащаб за подпомагане на бъдещото измерване, наблюдение и преглед на целите за устойчиво развитие. Това следва да бъде направено посредством технически процес, движен от експерти, и под ръководството на системата на ООН и регионалните и националните статистически служби. Ние подкрепяме пътната карта, договорена от Статистическата комисия на ООН с оглед на разработването на глобална рамка от показатели, както и нейния график. Приветстваме създаването на Междуведомствената и експертна група по показателите относно целите за устойчиво развитие и на групата на високо равнище във връзка с това. Показателите и данните следва, доколкото е възможно, да се основават на съществуващи показатели, за да се осигурят солидни набори от данни и ефективни от гледна точка на разходите решения, като същевременно може да се наложи да бъдат разработени нови показатели. ЕС подкрепя избора на глобални показатели, които могат да бъдат използвани за едновременно проследяване на напредъка към различни цели, като се създаде интегрирана рамка, която включва взаимовръзките между трите измерения на устойчивото развитие и ги балансира — и се ограничи броя на показателите. За постигане на целта за намаляване на неравенството, без да се пренебрегва никой, съответните количествени и качествени показатели следва да бъдат съобразени с пола и възрастта, да включват измерение относно правата на човека и при възможност да съдържат разбивка по доходи, пол, възраст и други фактори. При събирането на данни следва да се използват възможностите, предлагани от цифровите и геопространствените данни, технологиите и контрола на място. ЕС следва да подпомага усилията за подобряване на обхвата и качеството на данните за развиващите се държави.

V. Бъдещо развитие

64. ЕС и неговите държави членки ще продължат да играят активна и конструктивна роля във всички протичащи процеси и да подкрепят тяхната конвергенция с цел постигането на единна всеобхватна рамка за периода след 2015 г. За тази цел ЕС и неговите държави членки ще продължат да разработват и актуализират общи позиции с оглед на ефективното участие по единен начин в настоящите международни преговори, включително като постигат напредък по въпросите, посочени в приложението към съобщението на Комисията „Глобално партньорство за изкореняване на бедността и устойчиво развитие след 2015 г.“.
65. За успеха на това глобално партньорство ще трябва да допринесат всички. ЕС и неговите държави членки се ангажират да изпълняват своята роля в изграждането на необходимия консенсус за създаването и изпълнението на амбициозна, преобразяваща и приобщаваща програма за периода след 2015 г.
-